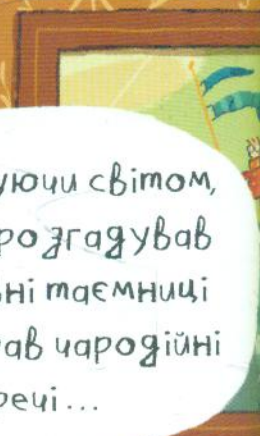

Вітаю, любий читачу!
Ласкаво прошу до родинної
обсерваторії Бурокаменів. Звідси ми
оглядаємо нічне небо – для когось таємнице,
для когось моторошне. А одна з моїх
попередниць – дівчинка на ім'я Марсі
Бурокамінь – боялася ночі й темряви
більше за інших.

Її тато Артур був
видатним дослідником.
У дитинстві він урятував
ціле селище від жаскої
тварюки.

Мандруючи світом,
Артур розгадував
прадавні таємниці
та збирав чародійні
речі...

...і зрештою
зустрів
дослідницю собі
до пари.

Вони оселилися
в невеличкому містечку,
а невдовзі в них
народилася Марсі.

Вечорами Марсі полюбляла слухати оповідки про татові пригоди. Хоча й не вірила, що то все правда... тато був надто старий і неповороткий для пригод

Але вночі все змінювалося. Створіння з татових казок перетворювалися на чудовиськ, зітканих із тіні. У темряві Марсі почувалася самотньою та покинутою. Їй лишалось тільки замружитися і чекати світанку.

